

Grund af Isen, og hvilket Tab der derved fremkommer baade direkte og indirekte — direkte ved, at Statsbanerne ikke kunne besørge Godset, og indirekte ved, at der skabes Mistillid til denne Route —, er saa indlysende, at jeg ikke behøver at dvæle længe derved.

I Motiverne til Lovforslaget er der en Beregning, hvorefter Værdien af det Materiel, som bliver frigjort ved, at man bygger Broen i Stedet for Færgerne, i Forbindelse med Besparelsen i Driften andrager saa store Summer, at man er i Stand til at forrente den Kapital, som man har beregnet vil gaa med til Jernbanebroen. Den ærede Ordfører for Reformpartiet (P. T. Nielsen) drog disse Tal en hel Del i Tvivl. Jeg maa tilstaa, at jeg er gaaet ud fra, at disse Tal var rigtige, i alt Fald nogenlunde, og det vil jeg fremdeles antage. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, jeg tænker, den højtærede Trafikminister vil imødegaa den Tvivl, der derom er kommen til Orde. Men for saa vidt det er rigtigt, at Værdien af det frigjorte Materiel og Besparelsen ved Driften ville kunne forrente den Kapital, der er beregnet at skulle medgaa til Broens Bygning, synes jeg, man ikke kan andet end anbefale denne Sag til hurtig Fremme, for at vi hurtigst mulig kunne blive i Stand til fuldt ud at konkurrere med den svenskske Route.

For Lolland-Falsters Vedkommende vil Broen ikke komme til at spille nogen stor Rolle, hvad Forbindelsens Hurtighed angaar. Vil man fra Lolland-Falster til København, er der for Øjeblikket en forholdsvis god Route og en let Forbindelse, som nærmest kan sammenlignes med den Forbindelse, der er mellem København og Nyborg, hvilket ogsaa er en udmærket Forbindelse. Men derimod vil naturligvis den Omstændighed, at vi blive fri for at tage Hensyn til Isen i Isvintre bevirke, at Lolland-Falsters Befolkning vil se med Glæde paa, at Broen bliver bygget, thi i Isvintre staar Lolland-Falster i Fare for fuldstændig at blive afskaaren fra det øvrige Land, særlig fra Sjælland, og hvad det betyder økonomisk for disse Øer, kan enhver tænke sig. Det vilde altsaa være en stor Gevinst for Lolland-Falster ved denne Bros Bygning at blive fri for de

Forhindringer, der ellers pleje at være for Forbindelsen i Isvintre, og for saa vidt kan jeg som Repræsentant for en af disse Øer kun hilse Lovforslaget med Glæde. Men jeg mener dog, at der ved denne Lejlighed kunde gøres noget mere for disse to Øer, Lolland og Falster, end netop det at sikre dem en Forbindelse i Isvintre. Naar man alligevel skal til at bygge en saadan Bro og bruge saa mange Millioner til den, som den koster, vilde det være værd at tage under Overvejelse, om man ikke samtidig kunde udvide denne Bro noget, saa at man, om jeg saa maa sige, kunde gøre Lolland-Falster landfast med Sjælland ved samme Lejlighed. Jeg mener dermed, at man kunde indrette Broen saaledes, at der ikke alene kunde føres Jernbanetog over den, men at ogsaa den almindelige Trafik af kørende, gaaende, Cyklister, Automobilister o. s. v. kunde komme til at benytte denne Bro. Hvad det vilde betyde for den almindelige Samfærdsel, naar der er Tale om at omskabe vort Land til et Turistland, eller for de paagældende Egenes Opkomst, lader sig naturligvis ikke saa godt opgøre i Penge, som det lader sig beregne, hvad Statsbanerne vilde spare ved at have Broen. Men jeg synes, man bedst kan danne sig et Begreb om, hvad en saadan almindelig Bro vilde betyde, ved at tænke sig, at vi pludselig blev af med de forskellige faste Forbindelser, vi have mellem de forskellige Landsdele for Øjeblikket. Der er for Eksempel en Bro over Guldborgsund mellem Falster og Lolland, der er to Broer, en Jernbanebro og en almindelig Gang- og Kørebro. Jeg har haft Lejlighed til i mangfoldige Aar at iagttage denne sidste Bro og til at se, i hvor høj Grad denne Bro bliver brugt af kørende, gaaende, Cyklister o. s. v. Vi have endvidere Pontonbroen over Limfjorden, som den højtærede Trafikminister vist nok kender meget nøje. Hvis disse Broer pludselig forsvandt, vilde vi kunne tænke os, hvilket Savn det vilde medføre, og derfra mener jeg, vi kunne danne os et Begreb om, hvilken uhyre Fordel det vilde være at have en saadan fast Broforbindelse mellem Sjælland og Falster og dermed samtidig ogsaa med Lolland. Hvis vi tænkte os, at de bestaaende Broer forsvandt, saaledes at Landmanden skulde have Heste og Vogn